

hrvatski intelektualac koji je zajedno s drugim teolozima koncilskog usmjerenja glasno i razgovijetno izričao teološku misao u našoj sredini. Bio je urednik časopisa *Svesci* te od smrti Josipa Turčinovića 1990. godine do svoje smrti glavni urednik tiskanih izdanja Kršćanske sadašnjosti. U toj ulozi trebao je vrednovati prijevode i izvorne radeve sa stajališta uklopljenosti u koncilsku obnovu kojoj su se posvećivali djelatnici Kršćanske sadašnjosti u Zagrebu. Priredivač Stjepan Kušar i katolička izda-

vačka kuća Kršćanska sadašnjost ovim djelom omogućili su svježe čitanje Starićevih izlaganja koja su uronjena u biblijsku poruku i provedbu Drugoga vatikanskog koncila među katolicima hrvatskoga govornog područja. Jedan od izraza koje Starić rado upotrebljava je »mentalitet«. Pojedinci i skupine u Crkvi nesvjesno se daju zarobiti u mentalitet proteklih vremena. Starić pomaže da se uvijek iznova vraćamo na biblijske korijene i hrabro odbacujemo mentalitet koji nije evanđeoski.

Mato Zovkić

Ante MATELJAN, *Svete tajne. Sakramenti u pravoslavlju*, CUS, Split, 2020., 324 str.

Prof. dr. sc. Ante Mateljan, redoviti profesor u trajnom zvanju pri Katedri dogmatske teologije KBF-a Sveučilišta u Splitu, poznat je i široj javnosti kako po svojim javnim nastupima tako i po svojim brojnim objavljenim znanstvenim člancima i knjigama. Prije nekoliko mjeseci iz tiska je izišlo njegovo najnovije djelo naslovljeno *Svete tajne. Sakramenti u pravoslavlju*. U tom opsežnom djelu Mateljan piše o vrlo zanimljivoj tematiki koja je svakako dobrodošla na hrvatsko jezično područje, što zbog možda slabijeg poznavanja pravoslavnoga teološkog govora o svetim sakramentima, što zbog ekumenskog dijaloga i ekumenskih nastojanja. Mateljan izlaže temu u osam poglavlja, svako s više naslova i podnaslova, uz *Predgovor*, *Uvod*, *Zaključak* te dugi popis (gotovo četiri sto-

tine naslova navedene, očito i većinom korištene) literature, mrežnih izvora te brojnih referenciјa (preko tisuću). Sam autor u *Predgovoru* napominje da su neki radovi u ovoj knjizi već objavljivani tijekom više godina u teološkim časopismima i zbornicima, a ovdje su dijelom nadopunjeni i prilagođeni.

Mateljanova knjiga *Svete tajne. Sakramenti u pravoslavlju* predstavlja se kao kompaktna i zaokružena cjelina. U prvom poglavlju, zapravo je to opširan *Uvod* u temu, autor iznosi opći uvod u teološki govor o sakramentima u pravoslavlju, odnosno u pravoslavnoj teologiji, te sažeto upoznaje čitatelja s povijesnu pravoslavne sakramentologije. Potom ukratko izlaže najvažnije elemente za razumijevanje pravoslavne teologije sakramenata (*svetih tajni*) te njihovu

strukturu. U narednim poglavljima (II. – VIII.) redom iznosi teološki govor i učenje, shvaćanje, povijest i obrede pojedinih sakramenata u pravoslavlju, ne zaboravljujući istaknuti izvorni naslov pojedinih sakramenata u pravoslavnim crkvama. Uz uvodne i zaključne misli kod pojedinih sakramenata autor u za-vršnim dijelovima pojedinih poglavlja uvijek dokumentirano donosi situaciju i stanje u ekumenskom području glede pojedinih sakramenata te sažeto učenje o sakramentima u »ostalim Istočnim crkvama«.

Znanstvena relevantnost i izvornost teme ovog djela ogleda se, između ostalog, u činjenici da je ta tematika vrlo slabo obrađivana na hrvatskom jeziku, posebice ne na ovako sustavan način. Očito je autor u stvaranju ovog dje- la imao pred očima bar dvije činjenice koje su ga potakle na pisanje: s jedne strane to je nedostatak opširnijeg i cjelovitijeg uvida u *svete tajne* (tj. sakramente) u pravoslavlju na hrvatskom jeziku jer u suvremenoj katoličkoj sakramentologiji (kako na hrvatskom teološkom jezičnom području tako i na planu opće Crkve u svijetu) prikaz teologije i prakse sakramenata u pravoslavnoj Crkvi vrlo je slabo prisutan. S druge pak strane, očiti poticaj autoru su i ekumenska nastojanja između odvojenih Crkava. Treba (pri)znati da je ozbiljan ekumenski dijalog između Katoličke crkve i pravoslavnih Crkava započet tek osnivanjem *Međunarodne mješovite teološke komisije* 1979. godine (time se nikako ne

želi umanjiti značenje i ekumenska na-stojanja Drugoga vatikanskog koncila). A upravo je teologija sakramenata, odnosno teologija *svetih tajni*, vrlo značajno područje teološkog dijaloga između Katoličke crkve i pravoslavnih Crkava. Upravo zbog toga ovo djelo itekako može potaknuti na daljnje produbljivanje, bolje razumijevanje i iskreno ekumen-sko nastojanje, što je zalog bolje budućnosti te potpunijeg i plodonosnijeg svje-dočenja kršćanske vjere uopće, te slavljenja svetih sakramenata, kako stoji u br. 5 u *Ekumenskoj povelji* iz 2002. godine: »Ekumenizam živi od toga da zajednički slušamo Božju riječ i dopustimo Du-hu Svetomu djelovati u nama i po nama. Snagom tako primljene milosti postoje danas mnogostrukе težnje, da je moli-tvom i bogoslužjem produbi zajedništvo između Crkava i moli za vidljivo je-dinstvo Crkve Kristove.« Vođen, dakle, i potaknut teološkim i ekumenskim razlozima te izlažući teološko poimanje sakramenata u pravoslavlju, autor se ne upušta u praktične probleme kanonske discipline i crkvene prakse, nego nasto-jí uputiti na teološke temelje za moguću *communicatio in sacris*.

Za ovakvo djelo postoji zasigurno ne samo teološki nego i društveni interes. Naime, u novije vrijeme, posebice nakon Drugoga vatikanskog koncila, u teologiji je, a i u društvu uopće, porastao interes za pravoslavnu teologiju uopće, za njezino učenje, za njezin pa-storal i obrede, a dakako i za shvaćanje i tumačenje sakramenata u pravoslav-

lju. Doduše, katoličko razumijevanje i tumačenje *svetih tajni* u istočnim Crkvama, a posebno u pravoslavlju, često je bilo podložno drugim teološkim, osobito ekleziološkim pitanjima, ipak izgleda da se u novije vrijeme, unatoč poteškoćama, možda i zbog raznih pastoralnih izazova, uočava pomak nabolje. Ne zaboravljujući kako između katolika i pravoslavnih u nauku i u sakramentalnoj praksi postoje ne male razlike, koje koji put dotiču i dogmu, značajno je da gleda pojedinih sakramenata te razlike nisu baš posebno isticane.

Glede pristupa, metodologije, jezika i stila, ovo je znanstveno djelo pisano preciznim teološkim, ali vrlo razumljivim jezikom. Uz jasnoću očekivanih ciljeva, rad je pisan zavidnom i vrlo preciznom znanstvenom metodologijom, popraćen je domaćom literaturom, doduše manje jer je i nema previše o temi koju se obrađuje, i inozemnom literaturom, u osjetno višem broju jer je ova tema više obrađivana u inozemstvu, kao i izvorima, te je stoga ne samo značajan znanstveni doprinos posebice teološkom području nego, bez sumnje, i otvoreno usmjerenje za daljnja proučavanja. Metodološki gledano autor se vrlo dobro služi znanstvenom metodologijom istraživanja i pisanja, izvrsno rabi i predstavlja građu, dokumente i činjenice do kojih je došao svojim istraživanjem. U svakom slučaju iznesene činjenice, analize i zaključci iz primarnih izvora, uz sekundarne izvore, govore o ozbiljnosti i o kvaliteti ovog djela.

Premda je u ovoj knjizi riječ o ponekad vrlo delikatnim i nijansiranim teološkim pojmovima i argumentima, autorov je jezik precizan, jasan i razumljiv, stil dotjeran, a izlaganje tečno. Djelo je pisano uobičajenim znanstvenim *teološkim*, ali i razumljivim jezikom. Dakako, za bolje i potpunije razumijevanje nužno je poznavanje opće teološko-dogmatske terminologije. Autor se drži razumljivih i standardnih naziva i termina koji su općeprihvaćeni u hrvatskoj znanstvenoj i stručnoj teološkoj i njoj srođnoj terminologiji, a uvijek nastoji pojasniti (»prevesti«) poneke teže razumljive izraze iz pravoslavne teologije. Tekst je pregledan, a naslovi i podnaslovi logično raspoređeni i međusobno povezani. Autor vrlo vješto uočava i definira ciljeve istraživanja i trudi se ostati u zadanim okvirima tog istraživanja. Tema je iscrpljeno obrađena i dorečena. Dobro sročenim uvodima u svako poglavlje, kao i zaključcima, autor uvedi čitatelja u problematiku onoga o čemu namjerava pisati, čime olakšava slijediti temu, a vješto potiče čitatelja i na dublje promišljanje o iznesenim temama. Autoru treba odati priznanje na uloženom trudu u pisanju ovoga djela. U situaciji kada se na hrvatskom jezičnom području osjeća nedostatak tekstova koji bi nas upoznali s pravoslavnom teologijom *svetih tajni*, ovo djelo tim više dobiva na vrijednosti jer će čitateljima zasigurno biti od velike koristi višestruki (znanstveni i drugi) doprinos ove knjige.

Možda nekoga može začuditi činjenica da katolički teolog piše o sakramentima u pravoslavnoj Crkvi, no i zbog ekumenskih nastojanja to je vrlo dobrodošla novost na hrvatskom teološkom ozemlju. Uostalom, katolički teolog u pristupu teologiji sakramenata u pravoslavnoj Crkvi polazi od ekumenskih stavova izraženih u dokumentima Katoličke crkve, koji izražavaju otvorenost, ali i zahtjev dubljega međusobnog teološkog razumijevanja. Zbog toga je vrlo važna činjenica da autor u svojem djelu donosi sve važnije dokumente ekumenske naravi i ekumenskih nastojanja kako bi argumentirano potkrijepio svoje izlaganje.

Smatramo da je autor u pisanju i razradi ovog djela pristupio vrlo sustavno i znalački te se može reći da je ova knjiga izvrstan plod njegova dugogodišnjega marljivoga i predanoga znanstveno-istraživačkog rada. Temeljeći svoje pisanje na argumentiranim činjenicama i dokumentima te na brojnoj literaturi, Mateljan u ovom djelu dosljedno pokazuje i znanstvenu kompetenciju u istraživanju, ali i kritičku analizu i vrednovanje teoloških sadržaja

koji se odnose na središnju temu djela, ne propuštajući iznijeti zapažene osobne osvrte, mišljenja i prijedloge, posebice glede daljnog razvoja ekumenizma.

Zaključujući ovaj osvrt, još jednom želimo naglasiti da je objavljivanje ovoga Mateljanova djela vrlo korisno i opravdano. Autoru bih iskreno čestitao i odao priznanje na uloženom trudu u pisanju ovog djela. Naime, djela poput ovoga su itekako dobrodošla za hrvatsku teološku, duhovnu i kulturnu scenu te će zasigurno intelektualno i kulturno obogatiti ne samo studente teologije i promicatelje ekumenizma, ne samo hrvatsko čitateljstvo, nego i sve koji se iskreno zanimaju za istočnu teologiju i liturgiju te nastoje oko boljega međusobnog razumijevanja i ekumenskog zблиžavanja. Svima nam je znano da u mnogočemu postoji slaganje pravoslavne i katoličke teologije sakramenata, ali postoje i neka razmimoilaženja, drukčija tumačenja i sl. I zbog toga je ova knjiga dobrodošla, kako bi se upoznalo i ono što nas povezuje, kao i ono što nas razdvaja, te kako bismo u ekumenskom duhu tražili putove koji mogu dovesti do zajedničkih sakramentalnih slavlja.

Ivan Karlić

**Ivica KOMADINA – Adolf POLEGUBIĆ (ur.), *Digitalno doba i pastoral mladih.*
Zbornik, Biblioteka »Diaspora croatica« knj. 28, Hrvatski dušobrižnički ured,
Frankfurt am Main, 2020., 167 str.**

U izdanju Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta na Majni u Biblio-

teci »Diaspora croatica« objavljen je 21. po redu zbornik pod nazivom *Digitalno*